Podstawy programowania

Wykład: 12

Struktury, unie, pola bitowe

Podstawy programowania

Struktury

Struktury to złożone typy danych pozwalające przechowywać dane różnego typu w jednym obiekcie.

- ✓ Za pomocą struktur możliwe jest grupowanie wielu zmiennych o różnych typach.
- ✓ Za pomocą struktur można w prosty sposób organizować zbiory danych, bez konieczności korzystania z tablic.

Struktura nazywana jest też rekordem (szczególnie w odniesieniu do baz danych).

B

Deklaracja struktury w C++

Struktury tworzymy słowem kluczowym struct.

- podajemy nazwę typu,
- 2. w nawiasie klamrowym definiujemy elementy składowe

```
struct nazwa{
  typ nazwa_elementu;
  typ nazwa_drugiego_elementu;
  typ nazwa_trzeciego_elementu;
  //...
};
```

Uwaga!

Tak opisana struktura nie jest jeszcze egzemplarzem zmiennej a dopiero definicją nowego typu zmiennej złożonej.

Deklaracja struktury w C++

Przykład – struktura zawierająca rekord prostej bazy danych:

Druga metoda:

```
struct osoba {
    string imie;
    string nazwisko;
    int wiek;
} pracownikl, pracownik2;
```

Definiujemy dwie zmienne opisanego wyżej typu o nazwach "pracownik I" i "pracownik2"

B

Inicjalizacja struktury

Struktury można inicjalizować już w chwili ich tworzenia.

```
struct osoba {
    string imie;
    string nazwisko;
    int wiek;
};
osoba ktos = {"Jan", "Kowalski", 10};
      Lub też krócej:
              struct osoba {
                  string imie;
                  string nazwisko;
                  int wiek:
             } ktos = {"Jan", "Kowalski", 10};
```


Zapis i odczyt danych struktury

Zapis do pól struktury:

```
ktos.imie="Jan";
ktos.nazwisko="Kowalski";
ktos.wiek=40;
```

```
struct osoba {
    string imie;
    string nazwisko;
    int wiek;
} ktos, ktos_inny;
```

```
cout << "Podaj imie: ";
getline(cin, ktos_inny.imie);

cout << "Podaj nazwisko: ";
cin >> ktos_inny.nazwisko; //UWAGA! problem

cout << "Podaj wiek: ";
getline(cin, ktos_inny.wiek);</pre>
```


Zapis i odczyt danych struktury

Odczyt z pól struktury:

```
cout << ktos.imie << endl;
cout << ktos.nazwisko << endl;
cout << ktos.wiek;</pre>
```

```
struct osoba {
    string imie;
    string nazwisko;
    int wiek;
} ktos, ktos_inny;
```


Struktury globalne i lokalne

- ✓ Struktura stworzona przed funkcją main() będzie strukturą globalną, (każdy podprogram będzie mógł z niej korzystać).
- ✓ Struktura stworzona wewnątrz jakiegoś bloku, będzie lokalną i widoczna tylko w tym miejscu.

Globalna

Lokalna

B

Tablice struktur

Tablicę struktur tworzymy i dowołujemy się do niej w ten sam sposób co do zwykłych tablic prostych zmiennych.

```
nazwa_struktury nazwa_tablicy [liczba_elementów];
```

Tablice możemy tworzyć też bezpośrednio po deklaracji i definicji struktury:

```
struct punkty{
  int x, y;
  char nazwa;
}tab[1000];
```


Tablice struktur

```
#include <iostream>
 1
      #include <string.h>
                                             Przykład:
      #include <cstdlib>
 4
      using namespace std;
 5
      struct osoba {
          string imie;
 6
 7
          string nazwisko;
          int wiek;
 8
 9
     - };
10
      int main()
11
12
          osoba pracownicy[4];
13
          for (int i = 0; i < 4; i++)
14
15
               cout << "Podaj imie " << i+1 <<" pracownika"<< endl;</pre>
16
               cin >> pracownicy[i].imie;
17
18
          for (int i = 0; i < 4; i++)
19
20
               cout << pracownicy[i].imie << endl;</pre>
21
22
          return 0:
23
24
```


Zagnieżdżenie struktur

Zagnieżdżanie struktur polega na deklarowaniu pól jednej struktury jako typ strukturalny innej struktury.

- Struktury można zagnieżdżać wielokrotnie
- ✓ Wiele typów strukturalnych używać można jednocześnie jako pól jednej struktury,

```
struct adres{
 6
          string miejscowosc;
          string ulica;
 8
           int nr domu;
 9
     - };
10
11
      struct student{
12
         string imie;
13
         string nazwisko;
14
         adres dom;
15
```


Zagnieżdżenie struktur

Do pól zagnieżdżonych struktur odwołujemy wykorzystując wielokrotnie operator "."

```
19
        student kowalski:
20
21
        cin>>kowalski.imie;
22
        cin>>kowalski.nazwisko;
23
        cin>>kowalski.dom.miejscowosc;
        cin>>kowalski.dom.nr domu;
2.4
25
26
        cout<<kowalski.imie<<endl:
27
        cout<<kowalski.nazwisko<<endl;</pre>
28
        cout<<kowalski.dom.miejscowosc<<endl;</pre>
29
        cout<<kowalski.dom.nr domu<<endl;</pre>
```


Struktury jako wartość funkcji

Funkcja może zwracać zmienną typu strukturalnego.

```
int main()

Int main()

Możemy więc zapakować do niej kilka

zmiennych typu prostego

rgb wynik;

wynik=kolor();

cout<<wynik.r << wynik.g << wynik.b;

return 0;

}</pre>
```


Struktury jako wartość funkcji

return 0;

```
Technikę tę można wykorzystać do
     struct rgb{
                                   zwracania przez funkcję tablic
        int kol[3];
                 9
                      rgb kolor()
               10
               11
                          rgb pom;
               12
                         pom.kol[0]=255;
               13
                         pom.kol[1]=255;
               14
                         pom. kol[2]=255;
               15
                          return pom;
               16
18
      int main()
19
2.0
         rqb wynik;
21
        wynik=kolor();
22
         cout<<wynik.kol[0] << wynik.kol[1] << wynik.kol[2];</pre>
```

23

24

Podstawy programowania

Unia typem definiowanym przez użytkownika.

Od struktur różni ją to że swoje składniki zapisuje w tym samym (współdzielonym) obszarze pamięci.

Oznacza to, że w danej chwili, unia może przechowywać wartość wyłącznie jednej ze swoich zmiennych składowych

```
union PrzykladowaUnia
{
   int liczba_calkowita;
   char znak;
   double liczba_rzeczywista;
};
```


Jeżeli unia zawiera np. obiekt typu int i double, gdy aktualnie korzystamy z double (8B) to po odczytaniu wartości int(4B) bez uprzedniego zapisu do niej pokażą nam się zwykłe śmieci.

- jednocześnie używamy tylko jednego obiektu.

	Int	double
short int		


```
union nazwa{
  typ pierwszy_element;
  typ drugi element;
 typ n ty element;
};
int main()
  //tworzenie unii
  nazwa unia;
  //odwoływanie się do elementów
  unia.pierwszy_element = 0;
  return 0;
```



```
#include<iostream>
       #include<cstdlib>
       using namespace std;
 4
 5
       union liczba{
 6
                int calkowita:
                long long dluga;
                double rzeczywista;
      L } :
10
11
       int main()
12
13
            liczba a, b, c, d;
14
            cout<<"Unia zajmuje "<<sizeof(liczba)</pre>
15
            << " bajtów" << endl;
16
            cout<<"Podaj trzy liczby całkowite: ";</pre>
            cin>>a.calkowita>>b.calkowita>>c.calkowita:
17
18
            d.rzeczywista = double(a.calkowita+b.calkowita+c.calkowita)/3.0;
19
            cout<<"Średnia wczytanych liczb wynosi: "<<d.rzeczywista<<endl;</pre>
20
            return 0;
21
```


Unie mogą być składowymi innych obiektów takich jak struktur czy klas

```
int calkowita;
int calkowita;
double rzeczywista;
};

struct samochod{
  char marka[20];
  char model[20];
  int rocznik;
  liczba pojemnosc;
};
```

```
cout<<"Podaj pojemnosc: ";
    cin>>renault.pojemnosc.rzeczywista;
```

Podstawy programowania

Pola bitowe

Oprócz zwykłych pól w strukturach możemy zastosować pola bitowe.

Pole bitowe to wydzielenie pewnej stałej liczby bitów na daną zmienną.

Np.: zmienna typu char zajmuje w pamięci I bajt = 8 bitów. Możemy ją okroić lub rozszerzyć o porcję bitów dostosowaną do potrzeb programu.

Pamięć jaką będzie zajmować takie pole będzie zawsze krotnością bajtów danego typu zmiennej. Np. jeśli stworzymy pole typu int na 4 bity, to i tak zostanie przydzielona pamięć na cały typ int czyli 4 bajty = 32 bity, a używać będziemy mogli tylko tych czterech bitów.

Więc gdzie tu oszczędność?

Gdy stworzymy na przykład pięć pól bitowych typu int, i każde będzie zajmowało 6 bitów, to w pamięci zostanie zarezerwowany obszar na jeden int, czyli 32 bity, ponieważ $5*6 = 30 \le 32$.

B

Pola bitowe

Pola te tworzymy zgodnie z zasadą:

```
typ nazwa : [ilość bitów];
```

int pole_bitowe : 4; //pole bitowe na czterech bitach

Pola bitowe

```
#include<iostream>
      #include<cstdlib>
 3
      using namespace std;
 4
 5
     struct pola bitowe{
 6
         int a:4;
         int b:4;
     L };
 8
 9
10
       int main()
11
12
         pola bitowe x;
         cout << "Struktura zajmuje "<< sizeof(x) << " bajty pamieci\n";
13
14
         //sztery baity, tyle ile jeden int
15
         x.a = 7;
16
         //maksymalna wartosć dodatnia jaka możemy nadać dla typu int na 4 bitach
17
         cout<<x.a<<endl;
18
         x.a--;
         //pola bitowe możemy inkrementować i dekrementować tak jak zmienne typu int
19
         cout<<x.a<<endl;
20
21
         return 0;
22
```

Literatura:

W prezentacji wykorzystano przykłady i fragmenty:

- Grębosz J.: Symfonia C++, Programowanie w języku C++ orientowane obiektowo, Wydawnictwo Edition 2000.
- Jakubczyk K.: Turbo Pascal i Borland C++ Przykłady, Helion.

Warto zajrzeć także do:

- Sokół R.: Microsoft Visual Studio 2012 Programowanie w Ci C++, Helion.
- Kerninghan B.W., Ritchie D. M.: język ANSI C, Wydawnictwo Naukowo Techniczne.

Dla bardziej zaawansowanych:

- Grębosz J.: *Pasja C++*, Wydawnictwo Edition 2000.
- Meyers S.: język C++ bardziej efektywnie, Wydawnictwo Naukowo Techniczne